

INFALIBILITATEA CUVANTULUI

Bună seara, prieteni. Înainte de a vă așeza, haideți să aducem împreună un cuvânt de rugăciune Domnului Isus.

Bunul nostru

Tată ceresc, Îți suntem atât de recunoscători pentru toate aceste lucruri, fiindcă toate au fost făcute prin Hristos. Îți mulțumim că ai făcut pentru noi o cale să fim împreună și să avem părtășie împreună și pentru că ai revărsat dragostea Ta în inimile noastre, prin Duhul Sfânt.

În seara aceasta

Îți mulțumim pentru această biserică, pentru păstorul ei, pentru toți diaconii, lucrătorii și administratorii ei, și pentru fiecare musafir care se află în mijlocul nostru.

Doamne, îngăduie

ca marele Duh Sfânt al lui Dumnezeu să vină în mijlocul nostru și să lucreze din belșug.

Tată, îndură-Te

și iartă-ne păcatele, ca să ne putem apropia de învățarea Cuvântului, spre slava lui Dumnezeu, pentru că o cerem în Numele lui Isus. Amin. Puteți să vă așezați.

Ne bucurăm

pentru că ne aflăm din nou în biserica „Filadelfia”. Aseară am anunțat că în seara aceasta vom fi la Lane Tech, dar fratele Wood și ceilalți frați, au luat numere de rugăciune și s-au dus acolo, dar s-a întors și au spus că nu au găsit pe nimeni.

Atunci m-am

gândit: „Cred că nu sunt din nou în Mexic!”, fiindcă știți că în ziua aceea ne-am dus la arena care fusese închiriată, dar nu am găsit pe nimeni acolo.

Ne bucurăm

pentru că suntem aici spre slava lui Dumnezeu și credem că Dumnezeu vă va binecuvânta mai mult decât cereți și că vă va da ceea ce doriți să primiți.

Fratele Joseph a

venit într-o seară să facă o introducere... Aș vrea să pot trăi ceea ce încercă să-mi atribuie, dar știu că face aceasta numai pentru că îi place de mine.

Adevărul este că nu sunt vrednic de asemenea cuvinte pentru că sunt numai un slujitor al Domnului, dar cred că m-a pus într-o asemenea lumină ca să mă simt bine.

Presupun că

toată lumea se simte bine și îl rog pe Domnul să ne binecuvânteze pe toți împreună. Poate mulți dintre voi aveți nevoi sau sunteți bolnavi și doriți binecuvântarea lui Dumnezeu. Nu sunteți bucuroși pentru că în seara aceasta avem un Dumnezeu care ne poate da binecuvântarea Sa și lucrurile bune pe care le dorim? Cum ar fi dacă nu am avea un Tată ceresc?

Când am venit

încoace, le-am spus băieților cât de bucuroși ar trebui să fim tot timpul.

Dumnezeu nu vrea să fim triști. Știți ce face neliniștea și nervozitatea?

Nervozitatea este un lucru groaznic și șaiszeci la sută dintre boli sunt cauzate de ea.

Să nu uitați că

aceste crize de furie dezvoltă cancerul, ulcerul și alte boli. Dacă vă enervați și spuneți: „Nu mai merg niciodată acolo! Am să-i dau o lecție cum îl prind!”, nu uitați că voi veți plăti pentru aceasta. Păstrați-vă deci, bucuroși și cu o stare bună.

Aceasta îmi

amintește de povestioara care spune că odată era un măcăleandru care stătea pe o creangă și îi cânta perechii lui, dar perechea i-a zis:

„În dimineața

aceasta sunt îngrijorată de ceva.”

„Îngrijorată?

Păi, măcăleandrii nu sunt îngrijorați!”

„Mă întreb ce

este cu aceste creaturi numite oameni, care au fețele atât de încruntate? Poate ei nu au un Tată ceresc care veghează asupra lor, așa cum avem noi,

măcăleandrii.”

Cam așa este.

N-ați auzit niciodată ca vreunii dintre ei să aibă tensiunea mărită, nu-i așa? Nu. Nici nu auziți vreo ambulanță mergând la ei, fiindcă ei trăiesc pe calea dată de Dumnezeu. Noi suntem cei care înrăutățim lucrurile; noi ne schimbăm, dar păsările nu se schimbă niciodată. Știați că ele își construiesc și astăzi cuiburile așa cum au făcut în grădina Eden? Ele nu au schimbat nimic. Noi suntem cei care facem tot timpul schimbări.

Evreii spun...

Dacă este printre noi vreun evreu, să știți că nu am nimic cu el pentru că și eu sunt un evreu. Deci, ei spun: „Ei bine, problema sunt oamenii. Pasărea zboară jos pe drum ca să prindă o insectă, dar vine o mașină și o calcă. Oamenii sunt de vină!” Așa este. Pasărea are un drept asupra insectei, dar oamenii au inventat mașina și aceasta a dat peste ea. Și el spunea: „Deci omul este de vină!”

Așa este. Noi

suntem cei care tulburăm pământul. Dumnezeu l-a făcut minunat și frumos pentru noi, dar noi îl tulburăm prin ceea ce facem. Suntem atât de „deștepți” încât totul trebuie să fie cum gândim noi.

În urmă cu

câteva luni, am fost pe Muntele Wilson, în California, și am vizitat Observatorul astronomic de acolo. S-a dovedit că tot ce am învățat despre Sistemul Solar cu treizeci de ani în urmă, nu mai este valabil. S-a dovedit științific că ceea ce s-a afirmat atunci este greșit. Vă vine să credeți aceasta?

Eu am învățat că

soarele stă pe loc, iar pământul se învâртеște în jurul lui, dar acum ei spun că această părere este greșită, pentru că și soarele se învâртеște nu numai pământul.

Înseamnă că

Iosua a avut dreptate când i-a poruncit soarelui să stea pe loc. Vedeți? Să vă întoarceți întotdeauna la Biblie pentru că este Adevărul. Domnule Moore, vreau să spun că Biblia este adevărata Carte de știință.

Fiul lui Moore a terminat în științe și a fost felicitat de niște oameni de știință care au participat la o întâlnire din Shreveport, iar unul dintre ei i-a spus în timp ce-l îmbrățișa:

„Există atât de multe cărți de știință modernă încât dacă le-ai citi pe toate ți-ar trebui trei sau patru ani ca să le parcurgi pe toate, iar când ai termina ar trebui să uiți totul pentru că totul se schimbă.” Vedeți?

Eu am știut că în seara aceea era și el în adunare, așa că am spus: „Astăzi am auzit o afirmație, dar vreau să vă spun ceva, băieți. Eu vă pot arăta o Carte care nu se va schimba niciodată, pentru că ceea ce scrie în ea rămâne pentru veșnicie.” Așa este. Haideți deci, să rămânem la Ea! Așa este bine.

Cu câțva timp în urmă am citit un articol științific care spunea că Biblia greșește când afirmă că Avraam avea cămile în Gherar, pentru că acolo nu au fost niciodată cămile. Ei bine, după ce au făcut săpături în zona aceea, au găsit dovezi care atestau faptul că acolo au fost cămile. Vedeți?

Tot așa au spus că zidurile Ierihonului nu au căzut unele peste altele, dar când au făcut săpături au constatat că zidurile au căzut chiar unele peste altele, exact cum spune Biblia. Vedeți? Voi trebuie să vă întoarceți întotdeauna la Cuvânt pentru că El este Adevărul. Astfel, eu cred Cuvântul cu toată inima și toată credința mea este zidită pe El.

De multe ori, când suntem în biserică, noi putem vorbi ca o familie. Motivul pentru care se întâmplă aceste lucruri și pentru care a fost Domnul bun cu mine, este desigur harul Său suveran și alegerea Sa. Și vreau să vă spun un lucru, și anume că Biblia este Adevărul. Eu nu știu să vorbesc despre altceva, despre ce spun teoriile omenești sau din ce sunt făcute diferitele denominațiuni, ci cred doar Biblia, o vorbesc așa cum este scrisă Ea și o urmez întocmai, pentru că am găsit-o întotdeauna perfect adevărată și nu poate fi altfel.

Așadar, după ce

am lăudat atât de mult Cartea aceasta minunată, aş vrea să citim din Ea şi să vedem dacă putem găsi ceva ce vrea să ne spună Domnul în seara aceasta.

Îl iubiţi?

(Adunarea spune: „Amin”). Minunat! Aceasta este bine. Să citim din **Isaia 40.3**:

„Un glas

strigă: „Pregătiţi în pustie calea Domnului, neteziţi în locurile uscate un loc pentru Dumnezeuul nostru.”

Fie ca Domnul să adauge binecuvântările Sale la citirea Cuvântului Său. Pregătiţi calea Domnului.

Desigur,

Cuvântul acesta este în legătură cu Ioan Botezătorul, dar în seara aceasta aş vrea să-L folosesc în alt context, pentru că Domnul are întotdeauna o cale de a face lucrurile deci, când ne gândim la căile Lui, trebuie să ne întoarcem la Biblie şi să aflăm ce spune El despre aceasta.

Toată Biblia,

tot Vechiul Testament, vorbeşte despre două mari realităţi la care s-au referit toţi prorocii începând din Geneza până în Maleahi, şi a căror împlinire a fost prima confirmare a Cuvântului Său.

Cele două realităţi sunt:

1. – Toţi

prorocii au vorbit despre venirea lui Mesia care urma să facă o ispăşire pentru păcat şi

2. – despre

ungerea şi trimiterea Bisericii în toată lumea.

Aceste două teme

majore se întâlnesc practic în toată Biblia, din Geneza la Maleahi: venirea lui Mesia şi ungera şi trimiterea Bisericii Sale în toată lumea, aceasta

mărșăluind și trecând peste ziduri, și așa mai departe, ca o mare oștire, ca lăcustele. Toate sunt pilde, simboluri și învățături directe care se învârt în jurul acestor două subiecte.

Dar înainte ca

Dumnezeu să poată face aceasta, înainte ca să poată veni Mesia, El trebuia să facă o cale; și El trebuie să facă o cale pentru plecarea Bisericii. Deci, când vorbește, Dumnezeu trebuie să facă o cale. M-am gândit că înainte ca să vină oamenii pentru rugăciune, băieții trebuie să împartă numerele de rugăciune, după care trebuie să avem niște reguli ca să-i ținem aliniați și în ordine. Astfel, mi-a venit în minte „Infailibilitatea Cuvântului vorbit al lui Dumnezeu”, faptul că El este desăvârșit.

Dacă adunarea

aceasta ar putea înțelege cu adevărat Cine a vorbit acest Cuvânt și Cine este El cu adevărat, nu ar mai avea nevoie de serviciul de vindecare și nici de chemarea la altar; dacă ați realiza Ce este acest Cuvânt, totul ar fi încheiat.

Haideți să
privim la El!

Înainte de a fi

un Cuvânt vorbit, trebuia să fie un gând, deoarece Cuvântul este un gând exprimat. Deci, Cuvântul este un gând exprimat al lui Dumnezeu.

La început,

Dumnezeu a privit jos, pe coridoarele cerului, și a văzut toate lucrurile care urmau să se întâmple pe pământ. Ați desenat vreodată ceva ce ați avut în gândul vostru? Probabil cam așa ceva a făcut Dumnezeu la început, și pentru că i S-a părut ceva bun, L-a exprimat.

Fiți atenți!

Odată ce Dumnezeu și-a exprimat gândurile și acestea au devenit Cuvânt, El nu L-a mai putut lua înapoi. Înțelegeți? El nu poate spune: „O clipă, îmi pare rău, dar am făcut o greșeală.” El nu poate face aceasta pentru că este Infailibil, Omniprezent, Atotștiutor și Omnipotent. Vedeți? Noi devenim tot mai deștepți și mai educați pe măsură ce ne maturizăm, dar Dumnezeu nu este așa. El a fost de la început desăvârșit și va rămâne desăvârșit și atunci când se va termina totul. El este desăvârșit, ceea ce înseamnă că nu poate spune: „Acum am

o cale mai bună pentru că am învățat mai mult.” El a fost desăvârșit de la început.

Atunci cum poate

spune cineva că El nu a fost Vindecător? În zilele Vechiului Testament, când totul era doar o umbră, Dumnezeu putea să facă totul desăvârșit, dar El a vorbit Cuvântul Său și a spus că va fi așa și așa trebuie să fie pentru că aceasta este cea mai bună cale pe care trebuie să umble oamenii.

După ce poporul

Israel a ieșit din Egipt și călătorea spre țara făgăduită, Dumnezeu le-a făgăduit că le va da tot ce au nevoie. Dar a venit un moment când oamenii s-au îmbolnăvit și erau pe moarte fiindcă nici un leac din Egipt, nici o iarbă și nici o rădăcină nu le-a putut vindeca bolile. Atunci, în acea criză, Moise a strigat spre Dumnezeu și Dumnezeu a acționat. Și așa cum a acționat în cazul lui Moise, așa trebuie să acționeze de fiecare dată când apare o criză.

Înțelegeți? Pentru că este desăvârșit, El nu poate acționa decât așa cum a făcut prima dată, și așa va face de fiecare dată. Amin. El trebuie să fie întotdeauna Același. Dacă nu ar face așa, înseamnă că a procedat greșit la început, ceea ce nu se poate. Așadar, de fiecare dată când apare o criză, El trebuie să procedeze la fel ca la început. Aceasta arată că El este desăvârșit, fiindcă de fiecare dată procedează la fel. Amin. Înțelegeți?

Acțiunile Lui,

Cuvintele Lui și gândurile Lui, toate vin din șuvoiul curat al desăvârșirii.

Astfel, acum când El îți dă înapoi credința, vindecarea devine un lucru simplu.

De ce? Pentru că Dumnezeu a vorbit deja și a spus: „...*căci Eu sunt Domnul, care te vindecă.*” (Exod 15.26), și aceasta rămâne pentru totdeauna. Așa este. El nu-și poate lua Cuvântul înapoi și nu poate să spună: „Păi, cred că nu am făcut bine.” Pentru că este desăvârșit, în El nu poate exista nici o greșeală. El este desăvârșit din veșnicie în veșnicie.

Când El a spus: „Eu voi face...”, aceasta este tot. „*Cere și vei primi.*”, și aceasta este tot. „...*orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, vă va da.*” (Ioan 16.23). Aceasta este tot pentru veșnicie, fiindcă Cuvântul a fost exprimat.

Tu zici:

„Acesta era Isus.” Așa este, dar Dumnezeu a spus: „Acesta este Fiul Meu preaiubit: de El să ascultați!” (Luca 9.35).

Așa cum am spus aseară: Prorocul a spus: „Așa vorbește Domnul...” dar Isus a zis: „Adevărat, adevărat vă spun...” El nu a spus: „Așa vorbește Domnul...”, pentru că era Domnul.

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi...” (Ioan 1.1,14).

Priviți cât este de desăvârșit totul! Isus a fost junghiat încă înainte de întemeierea lumii. Biblia spune că El este Mielul junghiat încă înainte de întemeierea lumii. Când a fost junghiat? Chiar în momentul în care Dumnezeu a rostit Cuvântul. Atunci a fost stabilit totul pentru totdeauna. Sămânța a fost semănată și a trebuit să se întâmple, pentru că El nu putea spune nimic altceva decât Adevărul neamestecat. Vedeți? Aceasta-i tot.

Și dacă El este Mielul junghiat înainte de întemeierea lumii, atunci acesta este chiar momentul în care a avut Dumnezeu gândul, iar gândul a fost creat chiar de Dumnezeu. De fiecare dată când Dumnezeu are un gând, este o creație, iar când îl rostește, devine realitate. Așadar, fiecare Cuvânt din Biblie este gândul creator rostit de Dumnezeu, și de fiecare dată când va ajunge într-un pământ bun, Se va manifesta. Amin.

Atunci toate temerile vor fi îndepărtate și orice umbră se va mișca, iar noi nu vom mai putea fi clintiți de nimic pentru că vom sta ancorați de El. Vedeți? Toate superstițiile și frământările vor trece pentru că noi suntem chiar pe Cuvânt, iar Dumnezeu nu poate face nimic altceva decât să-Și onoreze Cuvântul. El trebuie să-L țină pentru că este Cuvântul Său, iar Cuvântul este Dumnezeu. Așa spune Biblia. Este Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu, iar dacă știi cât de desăvârșit este El, cum crezi că într-o situație de criză ar putea proceda într-un fel, iar după aceea va proceda altfel în același fel de criză?

Când cineva strigă după îndurare, iar El procedează într-un fel și îl vindecă; când omul privește spre El prin credință și crede cu o credință neprefăcută, iar El spune: „Dacă crezi, poți fi vindecat!”, după care se întoarce spre celălalt om care spune: „Doamne, Tu cunoști inima mea și știi că Te cred”,

și nu face nimic pentru El, dovedește că nu este Dumnezeu. De ce? Pentru că El trebuie să procedeze la fel și aici și dincolo, altfel ar proceda greșit; iar dacă procedează greșit, nu mai poate fi Dumnezeu, ci ar fi la fel ca noi. Vedeți? Atunci ar trebui să spună: „Păi, am procedat așa, dar am făcut o greșeală.” Vedeți? Dumnezeu nu poate greși și să fie Dumnezeu, ci trebuie să fie Dumnezeu pentru totdeauna. El trebuie să fie Același, trebuie să procedeze de fiecare dată la fel, și așa face. Noi L-am văzut dovedind aceasta de multe ori.

Biblia spune că în zilele din urmă se vor ridica proroci mincinoși și vor face semne mincinoase. El a spus: *„Fiara îi va înșela pe toți locuitorii pământului, pe toți ale căror nume au fost scrise în Cartea Vieții (Când?) de la întemeierea lumii.”* Amin. Cum îi va înșela? El nu-i poate înșela pe cei ale căror nume au fost scrise în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii. Același Dumnezeu care a vorbit la început și Hristos a fost răstignit înainte de întemeierea lumii, v-a chemat tot atunci și v-a scris Numele în Carte. Amin. Sună ca și cum n-ar putea fi așa, dar este Cuvântul Bibliei și trebuie să fie chiar așa. Vedeți?

„Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat, și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți, iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit.” (Romani 8.30).

Așa este. Vedeți? Acolo am primit harul, iar El lucrează divers. Aceasta este problema cu credința arminiană și calvinistă. Harul este cel care lucrează în viața voastră credința, iar faptele sunt ceea ce faceți voi pentru Dumnezeu. Înțelegeți? Harul vă aduce la Dumnezeu, iar faptele le faceți pentru Dumnezeu.

Pavel spune că Avraam a fost socotit neprihănit prin credință, pentru că L-a crezut pe Dumnezeu (Romani 4.22), iar Iacov spune că a fost socotit neprihănit prin fapte (Iacov 2.21). Vedeți? Pavel a vorbit despre ceea ce a văzut Dumnezeu, pe când Iacov spune ce a văzut omul.

Astfel, dacă spui că ești credincios, dar faptele tale sunt contrare mărturiei tale, dovedești că nu ești credincios. Vedeți? Dacă Îi spui lui Dumnezeu: „Eu, eu cred din toată inima”, tu nu vei putea face nimic altceva decât să procedezi așa cum crezi. Așa este.

Dacă zici: „Doamne, mâna mea este neputincioasă, dar ceva din inima mea îmi spune că Tu ești Domnul care mă vindecă, iar eu cred aceasta din toată inima, Dumnezeule.”, tu nu poți face nimic altceva decât să observi că acea mână se întărește tot mai mult, cu fiecare zi care trece. Aceasta este. Tu nu poți face altceva. Vedeți? Și Dumnezeu este obligat să ia acel Cuvânt și să vegheze asupra Lui.

Să-l luăm de exemplu pe patriarhul Iacov. El era un tânăr pribeag pentru că a fugit de acasă de teamă că va fi omorât de Esau din cauză că-l înșelase. Totuși, băiatul acesta era ancorat în Dumnezeu printr-o făgăduință divină care fusese dată lui Avraam. Așa este.

Și de aceeași făgăduință de care a fost ancorat Iacov, este ancorat în seara aceasta fiecare credincios născut din nou. Dumnezeu face chemarea fără ca voi să fi făcut nimic. Oamenii spun: „Eu L-am căutat pe Dumnezeu!”, dar nu este adevărat, nici un om nu L-a căutat pe Dumnezeu, ci Dumnezeu l-a căutat pe om.

Isus a spus: *„Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis.”* (Ioan 6.44).

Prin

natura lui, omul este departe de Dumnezeu, este un lepădat, un străin, dar Dumnezeu l-a atras de partea Lui prin marele Său har: *„Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine...”* (v. 37). Când el face aceasta, nu vor fi în țară suficiente cinematografe și săli de dans ca să te țină departe de Dumnezeu. Dacă Dumnezeu te-a ales de la întemeierea lumii, când ți-a scris numele în Cartea Sa, tu vii. Aceasta-i tot.

Poți fi

un fățarnic și să imiți una sau alta, dar eu mă refer la momentul când te cheamă Dumnezeu. Când El îți face chemarea, tu nu te mai oprești să spui: „Păi, eu sunt creștin! Aceste lucruri nu mă deranjează!” De ce? Pentru că aceasta arată că nu ești al Său.

Dacă eu îi fac o declarație soției mele și îi spun: „Te iubesc din toată inima și îți voi fi credincios toată viața!”, și am fost sincer și serios în ceea ce am spus, cum aș putea să-i aduc rușine și să-i fiu necredincios în mod conștient, iar după aceea să cred că nu s-a întâmplat nimic și să mă întorc la ea? Aceasta înseamnă că nu o iubesc. Eu nu aș putea face aceasta, nu aș

putea s-o rănesc pentru nimic în lume, fiindcă este soția mea și o iubesc. Indiferent ce oportunitate ar apărea, nu aş face-o pentru că o iubesc. Înțelegeți?

Așa este și cu Dumnezeu. Când vii la El și Îi spui că-L iubești cu adevărat și din toată inima, nu poți spune pe urmă: „Ei bine, slavă Domnului pentru că sunt creștin. Eu sunt ancorat în Hristos și nu se va întâmpla nimic dacă fac aceasta. Dumnezeu mă va ierta oricum!” Aceasta arată că nu Îl iubești cu adevărat pe Dumnezeu, arată că ceva este greșit. Eu nu aş face pentru nimic în lume ceva care să-L rănească. Nu vreau să-l provoc nici o întristare, ci vreau să zâmbească, pentru că este Tatăl meu.

Când am venit din Mexic, i-am adus soției mele un mic cadou, care în banii noștri nu era mai mult de câțiva cenți. Dar să fi văzut licărirea din ochii ei și zâmbetul de pe chipul ei, după care m-a îmbrățișat. Gestul meu a valorat mult mai mult decât cei cincizeci de cenți cât a fost cadoul. De ce? Pentru că dovedește că o iubesc și simt pentru ea.

Același lucru este valabil înaintea lui Dumnezeu, doar că la o scară de un milion de ori mai mare... Lui nu trebuie să-l spun, pentru că El știe dacă spun adevărul sau nu, sau dacă iubesc mai mult altceva decât pe El. Dar vreau să știe că-L iubesc și mă port ca atare. Și atunci, când merg undeva ca să am o trezire, El mă lasă să o țin, aduce o mulțime de suflete și îi vindecă pe cei bolnavi, iar cineva se întoarce și spune: „Odată eram olog, dar uită-te la mine acum! Sunt vindecat.”

O, aş vrea să simt mâinile Lui în jurul meu și să-mi spună: „A fost minunat!” Știți ce înseamnă aceasta? Că totul este bine. Tu îți dorești aceasta când ești creștin, vrei s-o faci, iar ca s-o poți face, trebuie să-L rogi pe Dumnezeu să-ți dea înțelepciune să știi ce vrea El pentru tine.

Fugarul Iacov avea o făgăduință, dar cu toate acestea se temea pentru viața lui. Adevărul este că n-ar fi fost omorât pentru că Dumnezeu era cu el. Și într-o zi, pe când era obosit după atâta fugă, a privit în urmă ca să vadă dacă nu cumva era urmărit de Esau. Știți voi, era speriat și obosit și tresărea la fiecare zgomot, pentru că auzea peste tot galopuri de cai. Probabil avea la el doar o sulică cu care să se apere de sălbăticiuni și fugea prin deșert de frica fratelui său.

Curând a venit seara și soarele cobora spre asfințit. Bietul de el era obosit, așa că

a adunat

câteva pietre și s-a întins să se odihnească. Și ce s-a întâmplat? A avut o vedenie minunată. Dumnezeu vorbea cu slujitorul Său nu pentru că acesta avea vreun merit, ci pentru că El dăduse o făgăduință. Amin.

Priviți cum a primit-o Iacov. Dumnezeu făcuse o făgăduință și trebuia s-o țină. În coapsele lui Iacov era sămânța binecuvântată care a ieșit la suprafață după multe secole și generații, dar acolo era făgăduința dată lui Avraam și lui Isaac. Astfel, Dumnezeu l-a luat pe Iacov și i-a arătat ceva din viitor, pentru că știa că el este un moștenitor al făgăduinței, dar nu pentru că a meritat-o, ci pentru că așa a promis Dumnezeu.

Nu pentru că tu ai un drept, nu pentru că ai făcut ceva, ci pentru că Dumnezeu ți-a dat acea făgăduință; pentru că atunci când suntem morți în Hristos, noi ducem mai departe sămânța lui Avraam și suntem moștenitori împreună cu el.

Singura cale prin care poți fi moștenitor este să mori față de tine și să duci mai departe Sămânța lui Avraam, care este Hristos; iar Hristos poate veni numai prin Duhul Sfânt. Așa este. Atunci tu ești moștenitorul unei făgăduințe, un pelerin, un străin care așteaptă o Cetate al cărei Ziditor și Făcător este El. Amin. Aceasta ești: un pelerin, dar credința care stă neclintită și când vremea este rea și cerul întunecat, vede dincolo de toate acestea, Acolo unde este Tărâmul de Dincolo al lui Dumnezeu.

Când a fost omorât, Ștefan l-a văzut pe Isus proslăvit stând la dreapta mării. Ei au început să-l lovească cu pietre și curând i-au zdrobit capul, dar Ștefan privea țintă spre cer. După ce și-a încheiat lucrarea, Isus s-a așezat la dreapta lui Dumnezeu, iar Ștefan a văzut cerurile deschise și pe El stând la dreapta lui Dumnezeu. Presupun că Mântuitorul s-a ridicat de pe scaunul Său și i-a urat bun venit. Da, Ștefan a văzut stăpânirea veșnică a lui Dumnezeu, a văzut că făgăduința era adevărată.

Să revenim la Iacov. El s-a așezat jos, iar Dumnezeu l-a dus într-o vedenie. Astfel, Iacov a privit în sus și a văzut o scară care pornea din cer, de la scaunul de domnie al lui Dumnezeu și venea până jos pe pământ, iar îngerii urcau și coborau pe ea.

De-a lungul anilor, noi am văzut că aceasta era o făgăduință minunată

pe care a dat-o Dumnezeu, o cale de scăpare, o scară pe care să urcăm, o temelie sigură. Dumnezeu a făgăduit-o, dar era prinsă acolo sus în slavă, de tronul lui Dumnezeu. Unde putea găsi pe pământ un loc de care să se prindă? Mai întâi a încercat s-o prindă de poporul evreu, dar nu s-a putut, deși a dat făgăduința seminței și atunci sămânța era în Iacov. Așadar, nu a putut s-o prindă de Iacov, de înlocuitor, și nici de Avraam.

Iacov era un tip căzut, un mincinos fără scrupule, care și-a tratat soția așa cum știm, deci Dumnezeu nu a putut s-o prindă de așa ceva. Nu a putut s-o prindă nici de Templu, pentru că Isus a spus: „*Vor veni zile când nu va rămâne aici piatră pe piatră care să nu fie dărâmată.*” (Luca 21.6).

A încercat cu patriarhul David, dar și el a greșit luând-o de soție pe Bat-Şeba după ce l-a ucis pe soțul ei, Urie Hetitul. Vedeți, făgăduința nu s-a putut ancora de niciunul dintre aceștia, dar slăvit să fie Domnul pentru că prorocul a spus: „*Iată, pun ca temelie în Sion o piatră, o piatră încercată, o piatră de preț.*” (Isaia 28.16). El a spus că aceea va fi Ancora: o Piatră minunată. Astfel, Dumnezeu care era în cer și avea scara prinsă de tronul Său, a prins-o de nimeni altul decât de Fiul omului Isus Hristos, Piatra din capul unghiului. Vedeți, Dumnezeu nu vrea să i se miște scara înapoi și încolo. El a încercat s-o prindă de un legământ cu Adam, dar Adam l-a încălcat.

Atunci a făcut un legământ necondiționat și l-a pus în Hristos Isus. Acolo este ancorat, unde nu există alunecare, oscilare sau ieșire. De ce? Pentru că este prins de Dumnezeu deasupra și de Fiul lui Dumnezeu dedesubt. Ce este aceasta? Este o cărare, este cărarea pe care călătorii se duc de pe pământ în slavă, și nu pot cădea de pe ea. Însoțitorii lor sunt îngerii care urcă și coboară, vindecându-i pe cei bolnavi și istoviți, arătând vedenii, semne și minuni. Vedeți? Pe această cale nu puteți da greș, nu puteți aluneca și nu vă puteți clătina, ci sunteți în siguranță pentru că așa a spus Dumnezeu, iar aceasta rămâne pentru veșnicie.

Făgăduința este prinsă în inima lui Dumnezeu în ceruri și în Fiul lui Dumnezeu aici jos, iar noi suntem aduși în El; prin Fiul lui Dumnezeu suntem aduși în El. Amin. Și atunci de ce vă temeți? Făgăduința noastră este prinsă între Dumnezeu și Hristos, iar noi suntem între ei, cu îngerii...

Vedeți? El a spus: „Căci El va porunci îngerilor Săi să te păzească în toate căile tale.” (Psalmul 91.11). Și: „Îngerul Domnului tabără în jurul celor ce se tem de El și-i scapă din primejdie.” (Psalmul 34.7). Dacă se întâmplă ceva, acolo este o oștire mare de îngeri gata să mă prindă: „Vino, noi mășăluim spre Sion, spre frumoasa Cetate de sus!”

El nu poate da greș pentru că în El nu este greșeală. De aceea, nu mă bazez pe ceea ce fac eu, ci pe ceea ce a făcut El. Totul este deja încheiat. Odată ancorat în Hristos, credinciosul care intră pe ușa de Acolo și o ia pe această cale, va ajunge negreșit la Dumnezeu pentru că îngerii vor avea grijă de el. Dumnezeu a făcut o cale pentru aceasta.

La început, Dumnezeu a făcut un legământ cu Adam și a încercat să prindă „scara” de el, dar a eșuat din cauză că ei au căzut. Și pentru că nu a mai rămas nimic altceva de care s-o prindă, L-a adus jos pe Fiul Său și a prins-o de El, așa că acum nu mai poate cădea. Atunci de ce trebuie să ne îngrijorăm? De ce trebuie să ne agităm? De ce avem fețele lungi? Haideți să privim în sus și să zâmbim! Priviți în sus și nu doar zâmbiți, ci râdeți; și nu doar râdeți, ci ridicați mâinile în sus și lăudați-L și slăviți-L pe Dumnezeu pentru că făgăduințele Lui sunt „Da și Amin”; nu „Da și Nu!”, ci numai „Da!”, pentru că acolo nu există „Nu”. Desigur.

Temelia noastră este sigură, deoarece Dumnezeu a așezat în Sion Piatra unghiulară, iar ea nu poate cădea, nu se poate răsturna și nu se poate clătina. Astfel, noi intrăm pe ușă prin Hristos. Este cât se poate de adevărat că noi putem avea sușuri și coborâșuri, boli și neazuri, dar nu uitați că sunteți însoțiți de o mulțime de îngeri care vă ajută să vă ridicați de fiecare dată. Da, El este aici. El a promis aceasta, așa că trebuia să facă o cale. Și singura cale pe care o putea face era Piatra din capul unghiului, Piatra prețioasă, Piatra încercată și aleasă.

„Numele Domnului este un turn tare; cel neprihănit fuge în el și stă la adăpost.” (Proverbe 18.10). Așa este. Acolo nu te mai poate supăra nimic pentru că ești în Stâncă. Astfel, nu se pune problema dacă rezisti tu, ci dacă rezistă Stâncă, și ea a rezistat, ceea ce înseamnă că ești în siguranță și că nimic nu-ți poate face rău; asupra ta nu poate veni nimic decât dacă îngăduie Dumnezeu.

Dacă se întâmplă ceva pe drum, dacă ești testat și încercat, să nu uiți că îngerii Lui te vor duce pe sus, îngerii Lui te vor mângâia, îți vor da credință și te vor purta mai departe. Vedeți? Dumnezeu are o oștire de îngeri care merg pe scară în sus și-n jos.

Deci, El trebuia să facă o cale pentru aceasta. De fiecare dată când a făcut o făgăduință, Hristos a trebuit să facă și o cale pentru această făgăduință. Astfel, când i-a spus lui Noe că va distruge lumea veche, dar îl va salva pe el, a trebuit să pregătească o cale pentru aceasta. Deci, înainte ca să-l poată salva pe Noe, Dumnezeu a trebuit să facă o cale de salvare pentru el. Astfel, i-a construit o arcă pe care a dat-o cu smoolă pe dinăuntru și pe dinafară. El a făcut-o din lemn de gofer, care este cel mai ușor lemn... Este atât de ușor încât poți ridica un buștean întreg fără probleme.

Dacă iei acel lemn de gofer și îl pui în apă, el va absorbi toată apa în câteva minute și te vei scufunda, dar dacă îl dai cu smoolă, va pluti fără probleme.

Vedeți, Dumnezeu Se folosește de nebunia propovăduirii Evangheliei și îi ia pe cei smeriți și umili ca să-Și arate puterea. El îi ia pe cei fără școală ca să-i facă de rușine pe cei cu educație înaltă; ia lucrurile slabe ca să le facă de rușine pe cele tari.

Deci, El a folosit lemnul acela ușor de gofer... Dar dacă vei pune lemnul acela în apă, ei vor spune: „Se va scufunda imediat!” Vedeți? Aceasta spun ei: „Ce poate spune sau ce poate face grupul acesta?” Cred că le-ați auzit remarcile.

Dar înainte de a fi pusă în apă, Dumnezeu a spus: „Încă nu este gata, așa că du-te, adună niște rășină și toarn-o înăuntru!” Și Noe a turnat rășina fierbinte în lemnul acesta moale și i-a umplut toți porii, iar când s-a întărit, a devenit tare ca oțelul.

Așa este și atunci când cineva needucat și slab vine la Isus Hristos: este ca o bucată de lemn ușor, dar Dumnezeu toarnă în el Duhul Sfânt și îl pecetluiește, iar atunci nici chiar toți dracii din iad nu îl mai pot scufunda. Așa este. Dumnezeu face întotdeauna o cale.

El trebuia să facă o cale. Dacă i-a promis lui Noe că va fi o cale de scăpare, El s-a îngrijit să facă acea cale pentru Noe. Dacă voia să păstreze sămânța, Dumnezeu a trebuit să facă o cale, iar pentru aceasta a făcut o arcă.

Când a fost în necaz, prorocul Daniel a rămas credincios lui Dumnezeu și i-a zis: „Dumnezeule, eu cred Cuvântul Tău.” Biblia spune că Daniel privea spre Templu și se ruga de trei ori pe zi. În fiecare dimineață, dădea la o parte perdelele și privea spre locul unde se afla Templul sfânt și se ruga, ceea ce a făcut ca vrăjmașii lui să-l arunce în groapa cu lei. Dar Dumnezeu nu terminase încă cu Daniel, așa că a trebuit să pregătească o cale de scăpare pentru el: a trimis imediat un înger să-l ajute. Daniel era oricum pe scară, dar Dumnezeu a trimis jos o Lumină puternică, un Stâlp de Foc, și pentru că animalele se tem de foc, au dat înapoi. Leii nu i-au făcut nici un rău deoarece în jurul lui Daniel era acest mare Stâlp de Foc, Lumina aceea învârtindu-se tot timpul în jurul lui. Deci, El a făcut o cale de scăpare pentru Daniel și leii nu au putut să ajungă la el.

Acum, dacă Dumnezeu a vrut să arate prin Enoh un simbol, chiar înainte de distrugerea prin potop, cum ar fi putut să-l lase să moară? El a trebuit să facă o tranziție, o trecere de la o stare la alta, așa că l-a răpit. Dumnezeu a trebuit să facă aceasta cu Enoh, ca să aibă un tip, un simbol. Așa este.

Astfel, când a venit timpul ca Ilie să plece, Dumnezeu avea deja simbolul Său cu privire la aceasta, deci El trebuia să arate o cale. Așadar, când a venit momentul ca Ilie să plece sus, Dumnezeu a trebuit să facă o cale de scăpare pentru el, așa că l-a așezat într-un car de foc care era tras de cai de foc și l-a dus în slavă. Vedeți? Dumnezeu a făcut o cale.

„Fiii prorocilor care erau la Ierihon, s-au apropiat de Elisei și i-au zis: „Știi că Domnul răpește azi pe stăpânul tău deasupra capului tău?” Și el a răspuns: „Știu și eu, dar tăceți.” (2Împărați 2.5). Vedeți, Elisei a știut. Și cum a făcut-o? A coborât și l-a luat. A făcut o cale, pentru că Dumnezeu face întotdeauna o cale.

Evreii au așteptat ani și ani venirea lui Mesia, Sămânța binecuvântată care urma să iasă din Avraam. Ei urmăreau aceasta cu atenție, dar când S-a născut El, oamenii erau atât de cuprinși de ritualuri, făcând Cuvântul lui

Dumnezeu fără putere prin acceptarea tradițiilor omenești, încât nu L-au cunoscut. Același lucru îl fac și astăzi: ei nu iau Cuvântul lui Dumnezeu care învață despre vindecarea divină; Cuvântul lui Dumnezeu care învață supranaturalul și dă o făgăduință poporului care Îl va crede.

Învățătorii de astăzi încearcă să-L explice, dar aceasta nu-i ajută la nimic. Dumnezeu a făcut promisiunea, deci ieși afară și confruntă-te cu faptele! Însă tu nu ai destulă credință ca să crezi. Aceasta-i tot. Dar Dumnezeu a făcut făgăduința.

Astfel, când El a făcut promisiunea că va veni Isus, ei nu au înțeles. Totuși, Biblia spune clar că nașterea Lui va fi de jos, că El va veni călare pe mînzul unei măgărițe și așa mai departe. Scripturile s-au împlinit când El a dat făgăduința, fiindcă Dumnezeu a făcut o cale: El a avut o fecioară care să aducă Copilul. El a pregătit toate acele lucruri pentru că le-a vorbit, iar când El spune ceva, trebuie să Se țină de Cuvânt. Amin. O, dacă ați putea vedea aceasta, ar fi foarte simplu pentru voi! Înțelegeți? Dacă ați putea vedea că atunci când Dumnezeu dă o făgăduință, trebuie să stea cu ea, nu o poate părăsi. Înțelegeți?

Când Șadrac, Meșac și Abed-Nego au intrat în cuptorul aprins, au spus: „Dumnezeul nostru este în stare să ne scape. Dar chiar dacă nu o va face, noi nu vom face nimic contrar Cuvântului Său. Mai bine intrăm drept în cuptor.”

Dumnezeu a făcut o cale de scăpare. El a venit jos și a suflat spre ei, a vorbit puțin cu ei, apoi a plecat.

„Eu sunt calea...” El trebuie să facă de fiecare dată o cale pentru că a făgăduit: *„Nu te voi lăsa, nici nu te voi părăsi.”* (Iosua 1.5). Vedeți? El trebuie să-și țină făgăduința pentru că așa procedează.

Deci, când a dat făgăduința că va veni Hristos, ei au crezut, iar când a venit, El trebuia să fie împlinirea desăvârșită a făgăduinței.

Astfel, odată a vorbit cu un israelit în care nu era vicleșug. După ce a venit la El și a fost salvat, Filip s-a dus și l-a adus pe Natanael. El a trebuit să meargă câteva mile în jurul muntelui ca să ajungă la Natanael.

Mulți nu credeau în El, dar acolo stătea Fiul lui Dumnezeu. Sărmanii

credeau în El și Îl primeau; ei credeau în supranatural, dar căldicelul, formalistul spunea: „Oh, aceasta este telepatie!” Vedeți, ei credeau Cuvântul, însă Îl credeau în felul tradițiilor lor. Dar credința în felul cum a fost scris este cu totul altceva, fiindcă Isus a venit întocmai cum a făgăduit Dumnezeu.

Și iată-L stând acolo, un Om de statură mică, fiindcă S-a născut ca un Om, având doar o cămașă, sărac, neavând nici un loc unde să-și pună capul. Putea El să fie un bogat? Nu putea, fiindcă trebuia să fie Dumnezeul săracilor. Deci, El era Dumnezeu pentru cei care Îl credeau.

Filip era atât de impresionat de cele văzute, încât s-a dus cinci mile în jurul muntelui, până a dat de Natanael, care se ruga sub un pom; a așteptat până când și-a terminat rugăciunea, apoi i-a zis:

„Noi am găsit pe Acela despre care au scris Moise, în lege, și prorocii: pe Isus din Nazaret, fiul lui Iosif.”

„Poate ieși ceva bun din Nazaret?”, a întrebat Natanael. Eu cred că Natanael a primit cel mai bun răspuns care poate fi dat cuiva: *„Vino și vezi!”* (Ioan 1.45-46). Este cel mai bun lucru pe care îl poți face.

Ei zic: „Ce lucru bun poate fi în religia aceea de modă veche?” Cel mai bun lucru pe care îl puteți spune este: *„Vino și vezi!”* Vino și convinge-te singur, iar atunci vei putea judeca singur.

Când eram copil mergeam la scăldat, iar eu aveam întotdeauna cele mai puține haine de dat jos. Vara purtam o salopetă, iar pe cap aveam o pălărie de paie care se prindea cu un nasture, dar eu nu aveam decât un ac. Astfel, alergam pe câmp întrecându-ne care va fi primul în apă.

Aproape toți trebuiau să-și scoată pantofii, dar eu nu aveam; trebuiau să-și scoată cămașa, dar eu nu aveam. Tot ce trebuia să fac era să scot acul și eram gata de scaldă.

Cred că în felul acesta trebuie să venim la Hristos. Nu cu o grămadă de tradiții, ci doar scoateți acul și săriți. Aceasta-i tot. Amin.

Așadar, am scos acul și hainele erau încă în aer când eu eram deja în apă, așa de rapid eram. Nu avem nici măcar părul tăiat, așa că-mi ajungea peste

ochi. Ceilalți stăteau pe mal și voiau să știe dacă apa era bună; își dădeau jos pantofii, șosetele și celelalte lucruri și se uitau la mine. Dacă ridicam un deget, însemna că apa era rece, iar dacă ridicam două degete, era bună.

Fraților, eu am intrat odată într-o astfel de apă, în Apa salvării și am ridicat două degete strigând: „Este bună! Veniți și vedeți și voi!” Așa este. Haideți! Intrați, nu vă temeți! Săriți! Lăsați jos toate tradițiile voastre, dezbrăcați-vă și intrați!

Nimic pe brațe nu aduc,

Eu doar de crucea Ta mă prind!

Haideți și vedeți dacă este bună sau nu! Săriți în ea!

Băieții trebuiau să mă creadă pe mine, dar când ajungeau în apă, se convingeau singuri. Vedeți? Voi aveți numai cuvântul meu, dar pășiți odată pe cărarea spre altar, ca să găsiți experiența de modă veche în Hristos Isus și atunci vă veți convinge că așa este cu religia de modă veche. Corect.

Deci, El face o cale. Filip era pe calea lui Dumnezeu când l-a adus pe Natanael la Isus. Și în timp ce veneau pe după munte, spre locul unde era El, Filip a spus:

„O, este minunat! Cunoaște chiar și gândurile tale.”

„Da?”

„O, dacă vei ajunge acolo și vei crede, vei vedea lucruri care nu s-au mai văzut de la proroci încoace.”

Trecuseră câteva sute de ani de la moartea ultimului proroc, de la Maleahi, și de atunci nu mai fuseseră vedenii în Israel.

„Vino”, zicea Filip, „să-L vezi pe Omul acesta, fiindcă este minunat!”

„Eu cred că atunci când va veni Mesia, El va face aceste lucruri, pentru că numai El poate face aceasta.”

„Ei bine, acesta este Mesia.”, a spus Filip.

„Cum adică? Cum poate fi Mesia?”

„Vino și vezi.” Acesta este cel mai bun lucru: „Vino și vezi!”

Când a vorbit cu femeia de la fântână, Isus i-a zis:

„Du-te și adu aici pe bărbatul tău!”

„Nu am bărbat”, I-a răspuns ea.

„Ai avut cinci bărbați.”

„Noi știm”, a spus atunci femeia, „că atunci când va veni Mesia, El va face aceste lucruri. Dar Tu cine ești?”

Și El i-a răspuns: „Eu, Cel care vorbesc cu tine, sunt Acela.”

Acela era semnul lui Mesia. Vedeți? Tot așa a fost și cu Natanael. El a spus: „Știm că atunci când va veni Mesia, El va face aceste lucruri.”

Curând au ajuns în fața lui Isus, iar El S-a întors spre Natanael și i-a zis: „Iată un israelit adevărat în care nu este vicleșug.” „De unde mă cunoști?” I-a zis Natanael. Drept răspuns, Isus i-a zis: „Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin.”

Atunci Natanael I-a răspuns: „Rabbi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel!” (Ioan 1.47-49).

El L-a crezut pentru că a știut că acela era semnul mesianic. Vedeți? El a știut că numai Mesia putea face aceasta, iar astăzi este la fel: Nimeni altul nu poate aceasta decât Mesia. Mesia a luat semnul mesianic din veșnicie în veșnicie.. El nu poate greși, ci trebuie să fie întotdeauna același. Trebuie!

Priviți la Isus! Pentru a Se legitima ca Piatra care nu va lăsa făgăduința să se clatine, Piatra de care se ancorează poporul făgăduit al lui Dumnezeu, El i-a spus lui Natanael:

„Pentru că ți-am spus că te-am văzut sub smochin, crezi? Lucruri mai mari decât acestea vei vedea.

Adevărat, adevărat vă spun că, de acum încolo, veți vedea cerul deschis și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și coborându-se peste Fiul omului.” (Ioan 1.50-51).

Câtă

vreme sunt în Hristos Isus, eu sunt ancorat în Dumnezeu. Amin. Îngerii urcă și coboară, întâi se urcă, apoi coboară... Vedeți, ei vorbesc Mesajul; merg sus și apoi vin și îl aduc jos. Vedeți? „...suindu-se și coborându-se peste Fiul omului.” Cum? El era locul de ancorare al scării lui Iacov, unde va fi sămânța făgăduită; El era Sămânța veșnică făgăduită a lui Dumnezeu; El era acea Stâncă tare, acea Temelie desăvârșită în care este ancorat de-a pururi Adevărul lui Dumnezeu.

„...veți vedea cerul deschis și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și coborându-se peste Fiul omului.” Amin.

Acolo era

sămânța făgăduită, acest israelit care dorea să știe dacă Acesta era Fiul lui Dumnezeu. Da, domnule.

Când a

venit pe pământ, El a făcut-o printr-o fecioară. Dumnezeu Și-a făcut făgăduința sigură legând-o de Cuvântul Său. Fiecare Cuvânt al Său trebuia să fie desăvârșit deoarece El era Dumnezeu și nu putea face altceva decât să stea pe El.

Următorul

lucru care trebuia făcut era ca Biserica să fie unsă și trimisă afară. Dar înainte ca să-și poată ține făgăduința, El trebuia să facă o cale pentru ca această Biserică să fie unsă. Biserica umblase cu Isus, Îl cunoștea și a primit putere să vindece bolnavii și toate celelalte lucruri pe care le-au avut. Ei au umblat cu Isus și știau că El putea să facă o cale pentru a trimite Biserica unsă afară.

El i-a

trimis la Ierusalim, iar ei s-au dus în camera de sus și au stat acolo timp de zece zile și zece nopți până când, deodată, a venit din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt și a umplut camera în care stăteau ei. Dumnezeu a făcut o cale ca să ungă Biserica Sa și s-o trimită în toate popoarele.

Astăzi,

aceeași Biserică puternică și glorioasă mășăluiește spre Sion, unsă cu botezul Duhului Sfânt, semne și minuni, treziri pe fiecare înălțime, și aceasta nu se întâmplă numai în Chicago sau în Statele Unite, ci și în țările păgâne. Peste tot arde Focul trezirii și au loc semne și minuni. Ziua este aproape și Dumnezeu a făcut o cale de scăpare. El a spus în Ioel: „În ziua aceea voi turna Duhul Meu. Voi arăta semne în cer”, farfurii zburătoare și alte lucruri, tot felul de semne înspăimântătoare și tainice pe cer. Dar și pe pământ vor fi semne: marea va urla, valuri mari vor veni spre Chicago, iar oamenii își vor da sufletul de groază, pe pământ va fi strâmtorare printre popoare, etc. O, Doamne!

În ziua

aceea, Biserica unsă se va ridica în puterea ei și va veni Isus Hristos. Când vrăjmașul înaintea ca un potop, Duhul lui Dumnezeu ridică împotriva lui un stăvilă.

Astăzi,

când știința face tot felul de lucruri, Dumnezeu trimite jos semne supranaturale ca să le arate Bisericii Sale. Luați-vă gândurile de la lucrurile lumii și priviți în sus! Voi sunteți pe scară, ancorați în slavă, sus în cer.

O scară

are două capete. Amin. Unul este ancorat în Dumnezeu, iar celălalt este ancorat în Hristos. În ce ne privește, noi suntem între cele două capete împreună cu o oștire mare de îngeri, duhuri slujitoare, duhuri supranaturale, adevărind că suntem pe calea glorioasă în sus. Priviți unde sunt cei care nu pot să creadă; ei stau jos, în acele nisipuri mișcătoare ca în mlaștinile din Olanda.

Mie mi-a

fost milă întotdeauna de olandezii aceia care au trebuit să toarne stâlpi și bușteni solizi ca să-și poată construi casele, din cauză că terenul era mlaștinos, adică mocirlos și moale. Acesta este motivul pentru care casele olandezilor sunt făcute așa: pentru că sunt construite pe terenuri mișcătoare.

În Mexico

City sunt clădiri înalte, zgârie nori care s-au înclinat câteva picioare pe spate. Ele se scufundă câțiva inch pe an, dar vreau să vă spun ceva, fraților!

Fundația drumului marelui Duh Sfânt pe care călătorim în seara aceasta, scara lui Iacov, este ancorată pe tronul lui Dumnezeu și pe inima lui Isus Hristos, iar noi călătorim între cele două puncte. Aleluia! Semne și minuni... Dumnezeu face o cale pentru cei ce cred, făcând semnele și minunile Lui. Aleluia! Credeți aceasta? (Adunarea spune: „Amin!”). Aveți credință în Dumnezeu și nu fiți necredincioși! Să ne rugăm.

Tată

ceresc, eu nu știu de ce ai făcut aceasta, dar se pare că Duhul Sfânt m-a oprit să vorbesc despre altceva.

Doamne,

eu nu știu ce vrei să fac, dar stau aici pentru Tine. Îți mulțumesc pentru că Te cunosc și sunt bucuros pentru că pot să Te simt, să spun când Se mișcă Duhul Tău și că Te pregătești să faci ceva chiar acum. Mă bucur pentru aceasta, Doamne.

Dumnezeule,

Te rog să-mi ierți păcatele și fărădelegile și la fel pe cele ale audienței. O, Dumnezeule, ne deschidem inimile înaintea Ta, pentru că realizăm că suntem copiii făgăduiți ai lui Dumnezeu. Și aceasta nu pentru că am fi făcut noi ceva, deoarece știm că suntem mântuiți numai prin harul Tău. O, Dumnezeule, cum am fi

putut primi Duhul Sfânt? Cum Se putea revărsa acest Untdelemn, dacă n-ai fi poruncit Tu aceasta? Noi eram despărțiți de Dumnezeu, fără nădejde, fără făgăduință, fără nimic; noi eram în lume, fără Dumnezeu și fără Hristos, mergând la moarte în iadul păcătoșilor. O, dar Îți mulțumim pentru că minunatul Tău har ne-a ales, ne-a ridicat, ne-a dat aceste lucruri mari, ne-a pus pe această scară și ne-a deschis ochii, Doamne, ca să știm că în seara aceasta stăm în compania unei mari oștiri de îngerii și mășăluim spre Sion.

O,

Dumnezeule, lumea crede că suntem nebuni, dar suntem ținuți și ridicați de mâna Ta. Ca vulturi, noi suntem luați, Doamne, într-o răpire a credinței și a slavei, iar îngerii lui Dumnezeu sunt aici ca să ne slujească prin binecuvântări spirituale, să ne ajute pe cale și să ne încurajeze în timp ce se vede în față înălțimea Sionului.

Tată

drag, Te rugăm să binecuvântezi audiența din seara aceasta; binecuvântează Cuvântul din seara aceasta, salvează fiecare păcătos și iartă toți decăzuții. Îngăduie ca îngerii să meargă acolo jos, la bietul decăzut pierdut, să-l ridice și să-l pună pe cale. Du-te în nisipurile mișcătoare ale păcatului și scoate-l de acolo pe sărmanul om căruia i-ai vorbit atât de mult; adu-l înapoi, curățește-l cu sângele Domnului Isus și pune-l pe scară, ca îngerii să îi slujească și lui și să-l ia încă și încolo, în sus și-n jos pe scară, în timp ce mărșăluim spre slavă. Îndură-Te, Tată. Vindecă bolnavii și suferinzii și adună-Ți slavă din toate aceste servicii, fiindcă Îți cerem aceasta în Numele lui Isus.

În timp

ce avem capetele plecate, aș vrea să știu dacă este aici vreun păcătos, bărbat sau femeie care vrea să spună: „Frate Branham, aș vrea să fiu și eu pe calea aceea, dar nu știu cum. Aș vrea să știu că Ancora mea... Eu merg la biserică, dar îmi dau seama că este zidită pe nisip mișcător și se va prăbuși ca toate celelalte clădiri, că trebuie să cadă. Dar vreau să fiu zidit pe ceva ancorat în inima mea, cu încredințarea că El a șters toate păcatele mele și mă numește copilul Său. Vreau să am asigurarea că trăiesc aproape de El, pentru că nu știu când voi fi chemat. Prin ridicarea mâinii spre El, eu Îl accept acum ca Mântuitorul meu.

Pianistul

să ne dea un ton de cântare. În timp ce avem capetele plecate, ați vrea să ridicați mâinile și să spuneți: „Îl accept chiar acum pe Isus Hristos, ancora mea pământescă ce îmi dă asigurarea că merg la Dumnezeu.”

Dumnezeu

să vă binecuvânteze pe cei ce ați ridicat mâna aici. Este cineva și sus la balcon? Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Despre ce

vorbesc? În timp ce creștinii se roagă... tu ai făcut alegerea pentru că la inima ta a bătut Cineva. Cine este? Duhul Sfânt. Tu știi că ești obosit și pierdut, așa că ridică mâna și spune: „Acum Îl primesc.”

Dumnezeu

să vă binecuvânteze. Aceasta este bine. Da. Mai este ceva? Veniți și credeți. Voi ziceți: „Frate Branham, de ce spui: „Dumnezeu să vă binecuvânteze!”?

„Cine

ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are Viața veșnică.” (Ioan 5.24). Eu spun: „Dumnezeu să te binecuvânteze!” și adaug: „Amin!” Dumnezeu să ia toate aceste suflete care au ridicat mâna.

Tu spui:

„Frate Branham, aceasta are legătură cu aceea?” Nu știu. Vă amintiți că David a cântat în Psalmi despre răstignirea lui Isus și la fel au făcut profeții care au vorbit sub ungeră. Trebuia să fie așa pentru că ei vorbeau Cuvântul lui Dumnezeu. Cum este dacă eu am vorbit Cuvântul lui Dumnezeu fiecărui păcătos care a ridicat mâna? Dacă L-am vorbit? Eu știu că L-am vorbit, iar ei sunt ancorați. Așa este. Ei sunt ancorați pe Cuvântul lui Dumnezeu. Ce ne vorbesc aceste vedenii? Ce ne spun lucrurile care se întâmplă? Ce? Că Dumnezeu a făgăduit toate aceste lucruri pentru timpul sfârșitului.

Poate

este printre noi vreun decăzut care spune: „Frate Branham, eu am pribegit departe, dar în seara aceasta ridic mâna și spun: „Dumnezeule, ia-mă pentru că sunt hotărât.” Dacă ești decăzut, ridică mâna oriunde te afli și spune: „Dumnezeule, Te cred și vin chiar acum. Te accept chiar acum!” Este ceva în sală? Ai căzut de pe scară, dar nu ai pierdut-o. Dacă odată ai fost ancorat în Hristos, Dumnezeu este încă cu tine. Poate ți-ai pierdut trăirea cu El, frate, dar Dumnezeu este încă lângă inima ta și nu poți să-L părăsești.

Dumnezeu

să te binecuvânteze, doamnă. Ți-am văzut mâna.

Dumnezeu

să te binecuvânteze acolo. Îți văd mâna ridicată. Este ceva și din partea dreaptă? Dumnezeu să te binecuvânteze.

Poate

zici: „Dar ce contează dacă ridic mâna sau nu?” O, frate, Isus a spus: „*Pe cine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea lui Dumnezeu...*” Este o hotărâre pe care trebuie s-o iei, este ceva ce trebuie să faci. Tot timpul a trebuit să iei

decizii: a trebuit să te decizi cu cine te căsătorești, a trebuit să decizi dacă îți cumperi mașină, dacă îți cumperi casă sau nu.

Dumnezeu

să te binecuvânteze, domnule, pentru că ai luat decizia cea mai bună. Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Domnul te va binecuvânta cu siguranță. Eu cred aceasta. Care este cel mai mare cuvânt pe care cineva îl poate spune cuiva? „Dumnezeu să te binecuvânteze.” Așa este. Dacă Dumnezeu mă va binecuvânta, este cel mai bun lucru pe care pot să-l am. Aceasta-i tot ce vreau: ca Dumnezeu să mă binecuvânteze, restul este în ordine.

Dumnezeu

să fie cu voi. Ce minunat! Sunt deja câțiva care au venit. Dacă mai este cineva care vrea să se hotărască și să spună: „Isuse, Fiul lui Dumnezeu, eu vreau această experiență, vreau să fiu născut din nou, vreau să am această asigurare. Doamne, am fost un delăsător și văd că nu am ajuns nicăieri, ci numai am hoinărit. Am fost purtat de orice vânt de învățătură, chiar dacă știi că Te iubesc. Astfel, acum am ajuns unul căzut, dar vreau să fiu ridicat.”

Amintiți-vă

că atunci când Israelul a ajuns în Egipt, ei nu și-au pierdut legământul, ci au pierdut doar binecuvântarea. Legământul lui Dumnezeu a rămas la fel. Da, domnilor. Dumnezeu l-a stabilit cu Avraam și nu l-a schimbat niciodată. El este încă valabil și astăzi... deci, tu poți fi chemat alesul lui Dumnezeu, poți fi sămânța lui Avraam. În ordine. Să crezi, dacă vrei aceasta.

Tată

ceresc, în seara aceasta s-au ridicat multe mâini. Sunt copii pribegi care rătăcesc departe de Dumnezeu, care nu s-au ridicat mai sus de mersul ocazional la biserică, dar cu toate acestea, ei Te iubesc și vor să vină. În marea Ta oștire vor fi și soldați, dacă vor ține calea pe care sunt acum. Totuși ei sunt în armată. Și care va fi răsplata? Noi vrem să fim maiori și generali, așa cum a spus și Pavel: „*voi care de mult trebuia să fiți învățători, aveți trebuință de cineva să vă învețe...*” (Evrei 5.12).

Tată, Te

rugăm să-i binecuvântezi pe fiecare din aceștia. Pune-le scara puțin mai sus,

Dumnezeule. Dă-le o experiență nouă în seara aceasta, ca să știe că i-ai binecuvântat, astfel ca acești sărmani păcătoși decăzuți care și-au zidit casa pe nisip mișcător, să poată privi în urmă și să spună: „Oare de ce am făcut aceasta? De ce am băut? De ce am fumat? De ce am jucat jocuri de noroc? De ce nu merg la biserică? Din cauza aceasta, toată casa pare o nebunie.”

Desigur,

dacă este zidită pe un teren moale și mlăștinos, într-una din zile va fi spălată. Dumnezeule, fă-i să vină la aceasta Stâncă scumpă, pe această Temelie așezată de Dumnezeu, nu de om, și să urce pe acea scară, să simtă libertatea și respirația proaspătă. Îndură-Te, Doamne.

Iar după

ce ies din noroiul plin de gunoaie, șobolani și alte lucruri, pune-i pe Muntele Sion. Aleluia! Fă-i să simtă ce înseamnă să fie spălați în Sânge, cu toate păcatele sub Sânge, respirând aerul proaspăt al Duhului Sfânt care suflă către ei, în timp ce brațele iubitoare ale lui Isus îi cuprind și le spune: „Copilul meu hoinar, în seara aceasta sunt mândru de tine, pentru că ai venit acasă.” Îndură-Te, Doamne, și salvează-i pe toți.

Tată,

aici stau și câțiva copii de-ai Tăi care sunt bolnavi și așteaptă. Am încercat să le arăt lucrarea Ta și că atunci când vorbești Tu și spui ceva, trebuie să fie așa cum spui. Trebuie, pentru că ești Tu însuși și Tu ai spus: „...*Eu sunt Domnul, care te vindecă.*” (Exod 15.26).

Doamne, Te rog să-i vindeci pe toți, în Numele lui Isus. Amin.

Fie ca Domnul să vă binecuvânteze în timp ce vă ridicați capetele.

Câți dintre voi vă simțiți mai bine și vă simțiți curățiți? Ridicați mâna și spuneți: „O, mă simt mai bine! Cuvântul vine jos și curăță păcatele mele, curăță indiferența mea și mă face un om nou.”

O, de câte ori atunci când merg acasă, îmi vine să mă întorc pe la cotitura pârâului, să îl trec pe acei bușteni și să ajung acolo sus pe coastă, unde sunt canioanele acelea mici, iar acolo să-mi ridic mâinile spre El, să mă las învăluit în frumusețea Lui și să îl ador; să nu-l cer nimic, ci doar să-L admir. Cât mi-ar plăcea să merg să ajut pe cineva, să fac ceva!

Mai demult, în Sud se făcea comerț cu sclavi. Când Boers (agricultorii, coloniști descendenți de limbă olandeză) s-au stabilit în Sud, au început să aducă

oameni de culoare din Africa și să-i vândă ca sclavi. Bieții oameni erau luați de acasă și nu se mai întâlneau niciodată cu părinții și familiile lor.

Stăpânii îi băteau tot timpul și erau tratați ca niște animale, mizerabil, iar ei plângeau și erau triști pentru că erau departe de casă. Ei aveau oameni (brokeri) care se ocupau de tranzacțiile dintre negustori și stăpânii plantațiilor. Aceștia mergeau la un proprietar care poate că avea trei sute de sclavi, cumpărau de la el o sută de sclavi cu cincizeci de dolari bucata, și îi vindeau apoi altui proprietar pentru șaptezeci și cinci de dolari bucata. Deci, ei făceau cu ființele umane ceea ce se face astăzi cu mărfurile.

Într-o zi, un astfel de broker a văzut pe o plantație, un sclav tânăr care pășea drept și nu trebuia bătut ca să lucreze. Când l-a văzut, el i-a zis stăpânului plantației:

„Aș vrea să-l cumpăr pe acesta.”

„O, nu”, a răspuns stăpânul, „acesta nu este de vânzare.”

„De ce este atât de deosebit de ceilalți sclavi, este cumva șeful lor?”

„Nu, nu este șef, este doar un sclav ca și ceilalți,” a răspuns stăpânul.

„Atunci îl hrăniți altfel decât pe ceilalți?”

„Nu, toți mănâncă împreună și primesc aceeași mâncare. Nu mănâncă deosebit de ceilalți și nu este șef.”

„Văd că își ține capul sus și pieptul scos, iar dacă îi spui ceva, face imediat. Cum se explică purtarea lui deosebită de a celorlalți?”

„Îți spun eu care este cauza, pentru că am aflat-o de curând. Mi s-a spus că în țara de unde a fost adus, tatăl lui este șeful tribului. Astfel, chiar dacă este un străin și departe de casă, le ridică moralul celorlalți și este un exemplu în toate, fiindcă știe că este fiul regelui.”

Femei și bărbați, chiar dacă suntem sclavi pe acest pământ, față de lucrurile lumii, haideți să ne purtăm astfel încât să se știe că Tatăl nostru este Împăratul. Haideți să luăm Cuvântul Său. Așa este. Noi suntem străini aici, dar haideți să ne purtăm ca fiice și fii ai Împăratului. Ridică privirea sus și du-te mai departe! Când Dumnezeu spune un Cuvânt, haideți să-L apucăm. Asta-i tot!

*„Eu sunt
Domnul, care te vindecă.”*

*„Amin,
așa este! Cred aceasta, pentru că sunt fiul Împăratului. Aleluia!”*

*„Cere
și vei căpăta.”* (Ioan 16.24). Dumnezeu a spus: *„În zilele din urmă vă voi trimite proroci și voi face semne și minuni.”*

*„Amin, eu
cred!”*

*„În
ziua aceea, voi turna Duhul Meu peste robii și roabele Mele...”*

*„Eu cred,
Doamne.”*

*„Voi
turna Duhul Meu peste tinerii voștri și vor vedea vedenii, iar bătrânii vor avea visuri.”*

*„Eu
cred.”*

Isus a spus: *„Peste puțină vreme lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea pentru că voi fi cu voi și în voi până la sfârșitul veacului.”*

*„Eu
cred.”*

Dumnezeu

a făcut o cale pentru aceasta; El ne-a curățit inimile și a adus Duhul Sfânt în ele așa că acum, Duhul Sfânt este aici. O, ce ungere! Aș vrea să puteți vedea ce văd eu și să simțiți ce simt eu , chiar acum, în inima mea. Ascultați-L pe Cel ce este Minunat, această Temelie sigură, această Stâncă adevărată, Stânca lui Dumnezeu, Giuvaierul lui Dumnezeu, Ancora sufletului nostru care este chiar El cu noi.

Desigur,

voi nu-L vedeți cu ochii aceștia pentru că El este într-o altă dimensiune. Eu vă pot dovedi aceasta. Pe aici trece televiziunea, imagini, le vedeți? Ele sunt aici. Pe aici trec vocile din radio, le auziți? Nu, dar ele sunt oricum aici, însă este vorba de o altă dimensiune. Tot așa este și Hristos; El este chiar în clipa aceasta aici și El a spus: „*lucrările acestea le veți face și voi.*”

Aș vrea

ca întreaga audiență să fie ancorată în aceasta chiar acum. Eu apreciez dragostea voastră. Când îl aud pe Joseph spunând aceasta, mă zdrobește, pentru că văd dragostea voastră și nu sunt vrednic de ea.

O,

fraților, dacă la dragostea aceasta ați adăuga și credința, ca să credeți că ceea ce v-am spus este adevărat,, dacă aș putea să vă aduc într-un singur gând, ați putea vedea întâmplându-se cele mai glorioase lucruri și am avea chiar acum o altă Cincizecime. O, dacă ați putea vedea!

O, dacă

aș putea trăi și sta așa, cu tot ce este în mine... fiindcă El trece dintr-o dimensiune în alta. El este aici și eu pot dovedi aceasta. Amin. Cuvintele Lui sunt adevărate și nu pot da greș. Credeți?

Presupun

că nu s-au împărțit numere de rugăciune, dar Isus Hristos este aici. Amin. Nu putem să-i aliniem pe oameni aici sus, dar dacă Isus vă va dovedi chiar acum că El este viu și prezent chiar în această sală, dacă v-ar arăta semnul lui Mesia, ce i-a făcut lui Natanael când a fost adus de Filip, când i-a spus ce făcuse înainte ca să fie chemat de Filip, sau ce i-a spus femeii de la fântână. Când

i-a spus care era problema ei, femeia a spus: „Acesta este semnul lui Mesia!”

El va

face și în seara aceasta același lucru dacă fiecare dintre voi... Vreți să ridicați mâinile și să spuneți: „Accept chiar acum fiecare făgăduință pe care a făcut-o El.” Vreți să ridicați mâna? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Cred că ați făcut-o sincer și serios.

Aici este

un tată în scaun cu roțile și știu că este neputincios, iar mai încolo este și o femeie neputincioasă, și mai sunt și alți ologi. Eu nu știu nimic despre voi, dar aștept să-mi arate Domnul ceva prin vedenie. Dacă o va face, veți ști că v-am spus Adevărul și că Evanghelia pe care v-am propovăduit-o este Adevărul. Acesta este adevărul. Dumnezeu este obligat să-Și dovedească Adevărul. Ce a făcut El? A turnat Duhul Sfânt în timpul din urmă. El a spus: „*Voi trimite aceste lucruri ca să dovedească Adevărul.*”, iar dacă a promis acest lucru, trebuie să facă o cale pentru aceasta, trebuie să-l dovedească.

Doar

smeriți-vă. Priviți cu toții înapoi! Uitați-vă înapoi, dar nu la mine. Petru și Ioan au spus: „*Uită-te la noi!*”, dar aceasta nu însemna că trebuia să se uite la ei ca și când ar fi fost cineva, pentru că dacă ar fi făcut aceasta, și-ar fi sfâșiat imediat hainele și i-ar fi spus: „Nu te uita la noi în felul acesta!”

Uitați-vă

înapoi și credeți că ceea ce v-am spus în seara aceasta despre Isus Hristos este adevărul. Dacă mântuirea noastră, planurile noastre, Ancora noastră și toate lucrurile despre care v-am vorbit, sunt în Hristos, de ce mai trebuie să ne îngrijorăm?

Bucurați-vă,

mergeți, cereți-I lui Dumnezeu și credeți-L pe Cuvânt, pentru că atunci veți primi tot ce cereți. Aceasta vă trebuie. Dumnezeu este obligat să răspundă deci, uitați-vă înapoi și credeți! Este credința voastră.

Eu nu

sunt fanatic, Dumnezeu știe aceasta. Nu, domnilor, dar știu ce spun. Eu știu care este Adevărul Lui. Uitați-vă deci înapoi și credeți! Domnul să facă să se

materializeze ceva în fața mea și El o va face, numai să credeți. Atunci să ridicați mâna spre Dumnezeu și să spuneți aceasta.

Eu nu știu ce probleme aveți, de aceea trebuie să cred, să mă rog lui Dumnezeu și să aștept. Fie ca Domnul Isus, Fiul sfânt al lui Dumnezeu, pe care Îl cred din toată inima că este laHVeH arătat în trup, că este Dumnezeu Emanuel care a venit din slavă, S-a arătat într-un trup de carne numit Fiul lui Dumnezeu și a umblat pe pământ printre oameni, să vină și să facă ce Îl rugăm. El a trăit ca un Om; S-a făcut cu puțin mai prejos decât îngerii, ca să ia moartea asupra Sa, ca să poată muri ca un păcătos pentru toți oamenii, pentru cei care Îl cred și vin la El ca să fie mântuiți.

Fie ca El, care este Trandafirul din Saron, Crinul din Vale, Luceafărul de dimineață, Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul, să vină în timp ce Îl preamărim. Fie ca El să-i arate slujitorului Său ceea ce trebuie, pentru ca oamenii să poată cunoaște că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu și în El, fiecare suflet este ancorat de Dumnezeu. Aceasta mă rog lui Dumnezeu, Sfântului Dumnezeu din ceruri, Creatorul cerurilor și al pământului, în Numele Fiului Său Isus Hristos, spre slava lui Dumnezeu și spre slava Domnului Isus Hristos. Acum, credeți!

Când
amenințările negre vin

Și
întristarea este în jurul meu

Fii Tu,
Călăuza mea.

Fă
întunericul în zi,

Șterge
toată teama mea,

Iar de

azi înainte

Să fiu pe
deplin al Tău

Și
îndoiala să nu mai fie.

Văd stând
în fața mea o doamnă de culoare. Ea se mișcă în stânga mea și are un băiețel.
Văd un doctor care examinează o boală a scalpului, dar nu știe ce are, așa că
l-ai adus la mine ca să mă rog pentru el. Pielea scalpului îi este crăpată.
Este adevărat, doamnă?

Vedeți ce
a făcut credința ei? Pune-ți mâna pe băiat.

O,
Dumnezeule, poate că doctorii nu cunosc aceasta, dar Tu știi. Credința femeii a
intrat în contact cu Duhul Sfânt. O, Duhule Sfânt al lui Dumnezeu, duhul meu
strigă spre Tine și Te rog să vindeci copilul, iar răul acesta să îl părăsească
în Numele lui Isus Hristos. Amin. Nu te îndoii, ci crede.

Acum
vedeți cu toții? Este Același Dumnezeu care Și-a arătat îndurarea... Eu n-am
văzut-o niciodată pe femeie și nici ea nu mă cunoaște pe mine, dar s-a rugat și
Domnul a ascultat-o. Vă provoc pe toți să faceți același lucru!

Văd în
fața mea o tânără atrăgătoare. Ea vine drept spre mine. Femeia este aici și are
o infecție la vezică. Așa este. Dacă este adevărat, ridică mâna spre El.
Ridică-te în picioare și întoarce-te spre audiență. Doamnă, este adevărat
fiecare cuvânt pe care l-am spus?

Acum
înțelegeți ce am vrut să spun? Ce este aceasta? Când a venit Natanael la El,
Isus a spus: „*Iată un israelit adevărat în care nu este viclesug.*”
Dumnezeu a făcut o cale; El a făcut o cale pentru voi. Calea pentru vindecare a
fost pregătită deja la Calvar; acolo a fost plătită vindecarea voastră. Și ce a

făcut El, binecuvântat să fie Numele Său? El a făcut o cale pentru Duhul Sfânt, cu care intrați în legătură ca să adeverească faptul că acesta este Adevărul. Credeți aceasta?

Acum

puneți-vă mâinile unul peste celălalt. Totul s-a terminat, este încheiat. Dacă ar fi cincizeci în rândul de rugăciune, așa face la fel. Este vorba de credința voastră. Indiferent care este problema ta, este vorba de credința ta. Eu nu pot vindeca. Dumnezeu îmi poate arăta vedenia, dar nu este vorba de telepatie mintală. Cum aș putea să-i cunosc pe oamenii aceștia pe care nu i-am văzut niciodată?

Acum văd

încă una venind. Plecați-vă capetele.

Tată

ceresc, am văzut ce vrei să fac. Mă pregăteam să plec, dar Tu ai avut pe cineva aici. Fără îndoială că ai pescuit pe cineva. O, Dumnezeule, ai milă în seara aceasta! Acum ei și-au pus mâinile unul peste altul, iar Tu ai spus: „*Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred.*” (Marcu 16.17). Ei au ridicat adineauri mâinile, iar dacă vei dovedi că ești în mijlocul lor, Te vor crede.

Tată, eu

le-am spus deja că Tu i-ai vindecat pe fiecare dintre ei, că ai plătit vindecarea lor când ai murit la Calvar. Totul s-a sfârșit, așa că ajută-i, Doamne, să procedeze ca atare.

Îngăduie

să plece de aici purtându-se ca niște creștini adevărați și să Te creadă, pentru că condamne orice boală din clădire, orice neputință și orice diavol, în Numele lui Isus Hristos.

- Amin -